

STUDIUL 9

Slujirea nevoiasilor in biserica Noului Testament

In aceasta saptamana vom vedea cum a tratat biserica primara problema oamenilor nevoiasi. Vom incepe prin a spune ca Isus a dat ucenicilor misiunea sa predice Evanghelia lumii intregi si sa faca ucenici, dar inainte de aceasta El traise cu ucenicii Lui si ii invatase ca misiunea unui crestin este sa slujeasca. Un crestin trebuie sa se iubeasca pe sine insusi dar trebuie sa iubesc si pe aproapele la fel cum se iubeste pe sine insusi. Acet lucru include preocuparea pentru persoanele care se gasesc in situatii dificile. Aici trebuie sa ne aducem aminte ca diferenta de nivel social care exista azi este rezultatul intrarii pacatului in lume din doua motive: primul este ca pacatul deformeaza caracterul omului facand ca multi sa aiba o viziune gresita despre viata cazand in legea „efortului minim”. De multe ori oamenii nu stiu sa administreze banii cu intelepciune sau sunt lenesi, acest lucru ducand la un dezechilibru financiar. Alt motiv este caractrul deformat al oamenilor care devin nedrepti si accioneaza in detrimentul celor mai saraci. Dar ucenicii Domnului Isus invatasera cu El sa traiasca un crestinism practic. Trei ani umbland cu Isus si alinand durerile si intinzand mana celor care erau in suferinta au invatat ca crestinismul nu este doar teorie. De aceea Luca descrie asa felul in care traiau cei din biserica primara: *Toti cei ce credeau erau impreuna la un loc si aveau toate de obste. Isi vindeau ogoarele si averile, si banii ii imparteau intre toti, dupa nevoile fiecaruia. Toti impreuna erau nelipsiti de la Templu in fiecare zi, frangeau painea acasa si luau hrana cu bucurie si curatie de inima. Ei laudau pe Dumnezeu si erau placuti inaintea intregului norod. Si Domnul adauga in fiecare zi la numarul lor pe cei ce erau mantuiti.* (Fapte 2:44-47) Toti se integrau in biserica si vendeau tot ce aveau ca sa imparta cu cei care aveau mai putin sau deloc. Aceasta atitudine era motivata de doua lucruri: in primul rand ei credeau ca Isus avea sa vina curand, chiar in zilele lor. Alt lucru era ca ei stiau ca crestinismul nu era doar o teorie ci o viata practica. De aceea traiau impreuna uniti si imparteau lucrurile. Ce se intampla azi dupa atata timp? De ce biserica nu este capabila sa devina unita si de ce nu poate sa intinda mana catre cei in nevoie. Eu nu spun ca trebuie sa vindem tot si sa dam la cei saraci, dar trebuie sa intindem o mana de ajutor tuturor celor care au nevoie. Suntem departe de idealul lui Dumnezeu. Biserica din acele timpuri traia o Evanghelie practica si spune biblia ca erau placuti chiar si de cei care nu erau crestini si Dumnezeu adauga in fiecare zi la numarul lor. Metoda lor de a evangheliza nu era sa-i convinga pe oameni ca aceasta era doctrina corecta, ci ei nu faceau decat sa traisca un crestinism practic si oamenii din afara se uitau la ei si doreau sa traisca acelasi tip de viata. Ce se intampla cu noi azi? Devenim in fiecare zi mai specialisti in tehnici si metode, dar daca nu traim o Evanghelie practica oamenii nu cred. Cum se explica ca poate oameni in pragul sinuciderii vin la biserica sperand sa gaseasca dragoste si cuvinte de incurajare si nimeni nu-i saluta, nimeni nu se uita la ei? Poate ca nu sunt oameni importanti pe care ne-am duce repede sa-i salutam ci oameni saraci fata de care ne simtim indiferenti. Oameni asa vin si pleaca iar noi spunem ca terenul este greu si nu se mai poate predica ca inainte. Cum sa se poata daca noi prezentam doar o teorie frumoasa si nu traim o viata paractica?

Partea a doua. Aici vom vorbi despre o persoana in particular. In portul Iope traia o ucenita a lui Isus numita Tabita, numele grec fiind Dorca. Aceasta femeie a avut onoarea sa fie singura femeie numita ucenita in Noul Testament. Ce este un ucenic? Este cineva care petrece timp cu un invatator si invata sa fie ca el. Daca Tabita era ucenita ce a invatat ea de la Isus? Bineinteles una din lectiile pe care le-a invata a fost sa slujeasca celor in nevoie, de aceea ea a pus darul ei in slujba oamenilor saraci din oras. Asa trebuie sa traiasca urmasii lui Hristos: sa invete de la El si sa fie o binecuvantare in comunitatea unde traiesc. Persoanele Il vad pe Domnul Isus in viata crestinului, nu pentru ce

spune ci pentru ceea ce face. Faptele nu sunt pentru a castiga mantuirea, ci ca un rezultat al acesteia. Scopul faptelor este sa faci un serviciu omenirii si sa dai glorie lui Dumnezeu. Tabita era o crestina din Iope si biblia spune ca ea facea multe fapte bune: intre aceste lucruri erau hainele pe care le facea pentru vaduve. Tabita se mai numea si Dorca si in acele vremuri era normal ca oamenii sa aiba un nume iudeu si altul grecesc. Este interesant ca atunci cand ea moare multa lume plange dar sotul ei nu apare. Acest lucru ne spune ca in momentul mortii ea nu era casatorita, poate era vaduva, una din acele vaduve care in loc sa se planga a inceput sa faca ceva. Este dovedit ca cea mai buna metoda pentru a usura propria suferinta este sa usurezi suferinta altuia. Cand a murit Tabita cei care se pregateau pentru inmormantare au aflat ca Petru era aproape, in Lida si au trimis dupa el. Ei auzisera probabil ca Petru insanatosise pe Enea si se gandeau ca putea sa faca o minune sau macar sa le spuna cuvinte de consolare. Petru a venit si la fel ca Domnul Isus a dat afara pe toti din camera, s-a rugat si a zis: „Tabita, scoala-te!” . Ea a deschis ochii si s-a sculat. Aici vedem cum pentru prima oara ni se spune ca un ucenic a inviat pe cineva. Acest lucru a fecut ca multi oameni din Iope sa se pocaiasca. Nu cred ca ei s-au pocait din cauza minunii, ci minunea a fost momentul secerisului. Semanatul il facuse chiar Dorca cu fapte ei bune si apoi Petru face o chemare si multa lume se boteaza. Asa trebuie sa se predice Evanghelia.

Partea a treia. Aici vom vedea atitudinea lui Pavel fata cei in nevoie. Sa citim 2 Corinteni 8:7-15 *Dupa cum sporiti in toate lucrurile: in credinta, in Cuvant, in cunostinta, in orice ravna si in dragostea voastra pentru noi, cautati sa sporiti si in aceasta binefacere. Nu spun lucrul acesta ca sa va dau o porunca; ci pentru ravna altora si ca sa pun la incercare curatia dragostei voastre. Caci cunoasteti harul Domnului nostru Isus Hristos. El, macar ca era bogat, S-a facut sarac pentru voi, pentru ca, prin saracia Lui, voi sa va imbogatiti. In aceasta privinta, va dau un sfat. Si sfatul acesta va este de folos voua, care, de acum un an, cei dintai ati inceput nu numai sa faceti, ci sa si voiti. Ispraviti, dar, acum de facut; pentru ca, dupa graba vointei, sa fie si infaptuirea, potrivit cu mijloacele voastre. Pentru ca, daca este bunavointa, darul este primit, avandu-se in vedere ce are cineva, nu ce n-are. Aici nu este vorba ca altii sa fie usurati, iar voi stramtorati; ci este vorba de o potrivire: in imprejurarea de acum, prisosul vostru sa acopere nevoie lor, pentru ca si prisosul lor sa acopere, la randul lui, nevoile voastre, asa ca sa fie o potrivire; dupa cum este scris: "Cel ce stransese mult n-avea nimic de prisos, si cel ce stransese putin nu ducea lipsa."* Crestinul trebuie sa sporeasca in toate: in credinta, in cuvant si in dragoste. Credinta nu este doar un sentiment, o emotie ci ea se traduce in practica prin faptele bune facute in beneficiul oamneilor in nevoie si pentru gloria lui Dumnezeu. Pavel spune ca vrea sa puna la incercare dragostea lor. De ce? Daca dragostea este numai vorba, rugaciune, cantece frumoase, etc... atunci nu este adevarata. Pavel Il da pe Domnul Isus ca exemplu care ne-a iubit si a dat totul pentru noi. Aceasta este dragostea: actiune. Pavel le spune sa ajute in asa fel incat si cei nevoiasi sa aiba ceva. Daca Dumnezeu ti-a dat mult imparte si cu altii care nu au! Nu trebuie sa dai tot si sa ramai tu sarac dar poti sa dai o parte. Ultima fraza se refera la mana din desert unde toti primeau de la Dumnezeu si imparteau cu cei care aveau mai putin. Tu poti sa spui aici ca ei nu plateau nimic si de aceea puteau sa imparta din tot ceea ce primeau. Asa este. Pavel spune ca si ce avem azi, chiar daca se pare ca este rezultatul muncii noastre este prin harul lui Dumnezeu. Asa ca trebuie sa dam si noi la fel.

Partea a patra. Aici vom vedea ghidul pentru a trai si a iubi intr-o forma corecta. Problema crestinismului, asa cum am mai spus, este diferenta intre cuvant si fapta. Teoria este foarte frumoasa dar cu practica avem mari probleme. Ghandi a spus: „eu as deveni crestin pentru ca imi place doctrina lor, dar problema sunt crestinii care nu traiesc ceea ce predica”. De aceea Pavel in Romani 12 prezinta un ghid pentru a trai frumusetea teoriei, o descriere a modului cum traiesc adevaratii ucenici ai Domnului Isus. Daca esti un ucenic adevarat acest stil de viata va deveni ceva natural pentru tine. Romani 12: 1,2 spune: *Va indemn, dar, fratilor, pentru indurarea lui Dumnezeu, sa aduceti trupurile voastre ca o jertfa vie, sfanta, placuta lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastra o slujba duhovniceasca. Sa nu va potrivit chipului veacului acestuia, ci sa va prefaceti, prin innoirea mintii voastre, ca sa puteti deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea buna, placuta si desavarsita.* Pavel spune ca aceasta este o slujba duhovniceasca, nu doar cantarea si predicarea cuvantului ci aducerea trupurilor si inimilor noastre ca o jertfa lui Dumnezeu. Romani 12: 13-16 spune: *Ajutati pe sfinti cand sunt in nevoie. Fiti primitori de oaspeti. Binecuvantati pe cei ce va prigonesc: binecuvantati, si nu blestemati. Bucurati-va cu cei ce se bucura; plangeti cu cei ce plang. Aveti aceleasi simtaminte unii fata de altii. Nu umblati dupa lucrurile inalte, ci ramaneti la cele smerite. Sa nu va socotiti singuri intelepti.* Ce vor sa spuna aceste versete? Contra unei asemenea vietii transformate de Hristos nu pot

exista argumente impotriva Evangheliei.

Ajungem la sfarsitul acestui studiu sa vorbim de Iacov „cel drept”. Iacov 2:1-4 spune: *Frații mei, sa nu țineți credința Domnului nostru Isus Hristos, Domnul slavei, cautând la fața omului. Căci, de pilda, dacă intra în adunarea voastră un om cu un inel de aur și cu o haină strălucitoare, și intra și un sarac îmbrăcat prost; și voi puneți ochii pe cel ce poartă haina strălucitoare și-i ziceți: "Tu sezi în locul acesta bun!", și apoi ziceți saracului: "Tu stai acolo în picioare!" sau: "Sezi jos la picioarele mele!" Nu faceți voi oare o deosebire în voi însăși și nu va faceți voi judecatori cu gânduri rele?* Aceste lucruri sunt grave și vorbesc de situații delicate. Vine un guvernator la noi și trebuie să-l primim cu o atenție deosebită dar mai vine și un anonim, un om sarac. Nu ar trebui să-l primim și pe acesta cu un zambet? Nu ar trebui să-l punem la loc de cinste? Tendința omului este să dea cinste celui care iese în evidență și este bogat, iar pe un anonim nu-l baga în seamă. Este un lucru în care fiecare trebuie să cerem de la Dumnezeu să ne ajute să fim diferiți, să privim cu un zambet pe noii veniți și să-i salutăm cu bucurie. În biserică nu trebuie să existe discriminări de nici un fel. De aceea spun că sabbatul este instrumentul care ne aduce la același nivel pe toți. Eu cunosc o biserică unde unul din prezbiteri este om de serviciu într-o fabrică și un diacon este directorul acelei fabrici. În timpul saptămânii seful comanda, pe când în sabbat seful ascultă de prezbiter. Ce lucru minunat! Așa trebuie să trăim creștinismul.

Domnul să te binecuvinteze!

Traducerea și Tehnoredactarea: Maria Badea
www.7adventist.com/studiu/lectiuneazs@yahoo.com